

Ὀλγος καὶ θεῖος τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ἐγεννήθη τὴν 21/3 Σεπτεμβρίου 1827 καὶ εἶχε τὸν βαθμὸν ναυάρχου καὶ γενικοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἄλλους ἐπίσημους τίτλους. Ὁ ἀποθανὼν εἶχε νυμφευθῆ τὴν πριγκίπισσαν Ἀλεξάνδραν Ἰωσηφόβησαν τοῦ Σάξεν Ἀλτεμβούργου καὶ κατέλιπε τέσσαρα τέκνα.

— Κατὰ τινὰ ἐπίσημον ἀπογραφικὴν σημείωσιν οἱ κατὰ τὸ ἐνδεκάμηγον διάστημα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου 1891 εἰς Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν μεταναστεύσαντες Γερμανοὶ ἀνῆλθον εἰς 117,114.

— Ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Δορπάτ εὐρέθησαν 600 χειρόγραφα μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας γεγραμμένα ῥωσιστῶν, σουηδιστῶν, γερμανιστῶν, λατινιστῶν καὶ γαλλιστῶν, καὶ διαφωτισθέντα πολλὰ μέρη τῆς ἱστορίας τοῦ 18 αἰῶνος. Ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει καὶ 60 ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως Γουσταύου Ἀδόλφου ἀναγόμενα εἰς τὰ ἔτη 1613, 1617 καὶ 1629. Ὡς πρὸς τὴν εἰρήνην τῆς Βεσφαλίας ἰδίως διὰ τοῦ νέου τούτου εὐρήματος παρέχονται πηγαὶ ὅλως ἀγνωστοί.

— Κατὰ τὸ 1891 ἀπέθανον ἐν Ἀθήναις 2,298 ἄνθρωποι, ἐξ ὧν οἱ 80 ἐκ τυχαίων συμβάντων, φόνων ἢ ἄλλων ἀπευκταίων.

— Αἱ ὁδοὶ τοῦ Ὀνολοουῦ, πρωτεύουσας τῶν νήσων Χαβάι, φωτίζονται δι' ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων· λειτορογεῖ δ' ἐκεῖ τὸ τηλεφώνον καὶ προσεχῶς οἱ τροχιόδρομοι θ' ἀρχίσουν νὰ κινῶνται δι' ἡλεκτρισμοῦ.

— Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσάρων αἰῶνων ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἢ Ἰσπανικῆς κυβερνήσεως ἐτοιμάζει εορτὰς καὶ πανηγύρεις κατὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον, πλὴν ἄλλων δὲ καὶ ἐκθέσεις διεθνεῖς καὶ συνέδρια. Αἱ ἐκθέσεις αὗται εἶνε· ἡ Ἰστορικὴ Ἀμερικανικὴ Ἐκθεσις, περιλαμβάνουσα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀμερικὴ, ἡ Ἰστορικὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἐκθεσις περιλαμβάνουσα ἀντικείμενα μαρτυροῦντα τὸν βαθμὸν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀνακαλύψεως, καὶ αἱ δύο δ' ἐν Μαδρίτῃ. Τρίτη ἐκθεσις εἶνε ἡ Βιομηχανικὴ καὶ τετάρτη ἡ Καλλιτεχνικὴ. Συνέδρια δὲ τὰ ἐξῆς· τῶν Ἀμερικανιστῶν, ἐν Οὐέλβι, τῶν Ἀνατολιστῶν ἐν Σεβίλλῃ καὶ τὸ Γεωγραφικὸν συνέδριον τῶν Ἰσπανῶν, Πορτογάλων καὶ Ἀμερικανῶν ἐν Μαδρίτῃ.

— Τὰ καναρινία κατέστησαν ἀπὸ τινος δημοφιλέστατα πηγὰ ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, εἶνε δὲ πολυαριθμότατα καὶ ἐταίρια συνέστησαν πρὸς διάδοσιν καὶ προστασίαν αὐτῶν. Δύο δ' ἐκθέσεις καναρινίων ἐγένοντο ἡ μία κατὰ Δεκέμβριον ἐν Καρλσρούῃ καὶ ἡ ἄλλη κατὰ Ἰανουάριον ἐν Βερολίνῳ.

— Ἡ ἐπιστολή, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐρνεστον Κούρτιον κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον τῆς διδακτορικῆς ἀναγορεύσεως αὐτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ἔχει ὡς ἐξῆς: «Πεντήκοντα ἔτη παρήλθον σήμερον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνηγορεύθη διδάκτωρ ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τῆς Χάλλης. Εἶνε ἀπαιτήσεις τῆς καρδίας μου νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς κατὰ τὴν παρουσίαν ἡμέραν τὰ θερμώτατά μου συγχαρητήρια. Κατὰ τὰ μακρὰ ταῦτα ἔτη παρηγάγετε ἐξοχα ἔργα, εἴτε διδάσκοντες μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἀκαταπόνητου ἐπιμελείας τὴν ἀκαδημαϊκὴν νεότητα εἴτε συγγραφοῦντες. Εἰς τὴν ὑμετέραν δραστηριότητα ὀφείλει ἡ ἐπιστήμη πρὸ πάντων τὴν σημερινὴν ἀκμὴν τῆς ἀρχαιολογίας. Ἰδιαίτερος ὅμως ἐκτιμῶ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, ἃς παρέσχετε εἰς τὸν ἐν Κυρίῳ ἀναπαυθέντα πατέρα μου, ὅστις ἐν Ὑμῖν ὄχι μόνον τὸν πολυετὴ διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ τὸν πιστὸν φίλον καὶ σύμβουλον ἔχοντα τοιαῦτα ἐξαίρετα τοῦ χαρακτήρος

προσόντα ἐξόχως ἐτίμα. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὸ πνεῦμα ἐκείνου πράττω, ἀπονέμων ὑμῖν ὡς σημείον τῆς τιμῆς καὶ εὐγνωμονήσεως μου τὸν Ἀστέρα τοῦ Οἰκιακοῦ Τάγματος τῶν Χοεντζόλλερν».

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Γραφὴ Ἀναρχομένην

Ἀναρχομένη γραφὴ ἢ ἀνερχομένη λέγεται ἐκείνη, τῆς ὁποίας αἱ γραμμαὶ καὶ τὰ γράμματα ἀνέρχονται πρὸς τὸ ἀριστερὸν ἐπάνω μέρος τοῦ χάρτου. Καὶ ἄλλοτε μὲν ἕκαστον γράμμα ὁλόκληρον φαίνεται ἔχον τὴν τάσιν αὐτὴν τῆς ἀνόδου, ἄλλοτε δὲ μόνον τὸ τέλος τοῦ γράμματος, ἐνῶ τὸ λοιπὸν σῶμα ἤρμευε εἰς εὐθείαν στάσιν.

Οἱ ἔχοντες τοιαύτην γραφὴν εἶνε μάταιοι καὶ φιλόδοξοι. Οὕτω γράφει ὁ Βίσμαρκ καὶ ἔγραψεν ὁ Μέγας Ναπολέων. Οἱ ὑποκρύπτοντες τὰ προσόντα ταῦτα ἐκ ψευδοῦς μετριοφροσύνης ἢ δειλίας, ἔχουσι μὲν εὐθεῖαν τὴν γραφὴν, ἀλλ' ἡ ὑπογραφή των ἀνασχιρτᾷ πρὸς τὸ τέλος.

Ἐν γένει οἱ γράφοντες δι' Ἀναρχομένης γραφῆς ἔχουσι τὰ ἐξῆς ἠθικὰ προσόντα: *Φιλοδοξίαν, ματαιότητα, δίψαν ἐπαίνων, ἀγάπην πρὸς τὰ μεγαλεῖα, ἐπιτήθειαν διακρίσεων καὶ προτιμήσεων.*

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο συνεδρίασις τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, καθ' ἣν πρῶτος ὁ διευθυντὴς κ. Βαλδσταῖν ὠμίλησε περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ ἐξάρας τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Ραγκαβῆ, εἶπε, θέλει σήμερον ἡ Ἀμερικανικὴ Σχολὴ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας, εἰς ἃς ἐκεῖνος τὴν πρώτην ὄθησιν ἔδωκε τὸ 1854. Τὰς προσεχεῖς ἀνασκαφὰς θ' ἀρχίσῃ πρὸς ἀνάμνησιν αὐτοῦ ἐν τῷ Ἡραίῳ τοῦ Ἀργεοῦς. Ἀκολουθῶς ὁ κ. Γιούγκ ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Σικυωνίων ἀνασκαφῶν, αἵτινες ἀρξάμεναι πρὸ 6 ἐτῶν ἐπερατώθησαν ἤδη. Τρίτος ὠμίλησεν ὁ κ. Δὲ Κοῦ περὶ τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους. Τὸ γνωστότατον τοῦτο εἰς πάντας μνημείων εἶνε ἐν τούτοις εἰς πάντα τὰ νεώτερα συγγράμματα κακοῦ δημοσιευμένον. Τὸ λάθος ἀνάγεται μέχρι τοῦ Στούαρτ καὶ Μπαρέττ, οἵτινες τὸ 1762 τὴν σειρὰν τῶν παραστάσεων ἐσφαλμένως ἀπίδωκαν. Τέλος ὁ κ. Βάλδσταῖν ὠμίλησε περὶ τοῦ τετάρτου ποιήματος τοῦ Ἡρώδα ἢ Ἡρώδα, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἐδημοσιεύθησαν ἐκ τοῦ παπύρου τοῦ ἐν τῷ Βρετανικῷ μουσεῖῳ τοῦ Λονδίνου. Τὸ ποίημα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ζωηρὰν σκηνὴν ἐπισκέψεως δύο γυναικῶν καὶ μιᾶς ἀμφιπόλου εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἡ περιγραφή των ἐν αὐτῷ ἀριστουργημάτων καθιστᾷ πιθανόν ὅτι ὁ ποιητὴς ἐξῆσε καὶ ἔγραψεν ἐν Κῷ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς 3ης ἑκατονταστηρίδος π. Χ. Ὁ κ. Βάλδσταῖν ἐξήγησε λεπτομερῶς τὰ ἐν τῷ ποιήματι περιγραφόμενα, πρὸ πάντων δ' εἰκόνα τοῦ Ἀπελλοῦ.

— Τὴν 14 Ἰανουαρίου συνεκροτήθη ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ἡ δεκαπενθήμερος αὐτῆς συνεδρίασις, καθ' ἣν πρῶτος ὁ ἐταῖρος τῆς σχολῆς κ. Ζουβὲν ἐπέδειξεν ἄγαλμα κρητικῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης, σπουδαιότατον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς, διότι μέχρι τοῦδε εἶνε τὸ μόνον μνημεῖον σχολῆς ἀσκησάσης λίαν σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Ὁ κ. Ζουβὲν ἀπο-

δίδει τὸ ἀγαλμα τοῦτο εἰς τὴν Δαιδαλικὴν τέχνην, ἧς οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι ἤκμασαν ἐν Κρήτῃ περὶ τὸν Τὸν πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα. Ἐσπούδατε τὸν ἰδιάζοντα εἰς τὴν σχολὴν ταύτην τρόπον καὶ ὥρισε τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀρχαϊκῆς ἐλληνικῆς τέχνης διὰ συγκρίσεως τοῦ κορητικοῦ ἀγάλματος πρὸς τὰλλα σύγχρονα ἔργα τῆς Ἀττικῆς, Βοιωτίας καὶ Ἀρκαδίας. Ἀκολούθως ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Ὁμῶλλ ἔκαμε παρατηρήσεις τινὰς ἐπιγραφικὰς καὶ φιλολογικὰς, προτείνοντας διόρθωσιν τινὰ τοῦ Πausanίου, ἐξηγουσάν σημειῖα τινὰ τῆς τοπογραφίας τῆς Ἀκροπόλεως. Τέλος ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς κ. Βαλδσταϊν ἀνεκοίνωσε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν αὐτοῦ περὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀριστοτέλου, ἐκφράσας τὰς περὶ τούτου ἀμφιβολίας, ὑποβαλὼν εἰς ἑαυτὸν πάσας τὰς κατὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀντιρρήσεις. Ἄλλ' ἐν τέλει ὡμολόγησεν ὅτι πλείστα εἶνε καὶ τὰ πείθοντα περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀνευρεθέντος τάφου ὡς τοῦ Ἀριστοτέλους.

Φιλολογικά

Ἐπὶ τὸν τίτλον *Βυζαντινῆ Ἐπιθεώρησις ἀγγέλλεται* ἐκ Μονάχου ἡ ἴδρυσις καὶ προσεχῆς ἔκδοσις περιοδικοῦ, ἀποβλέπωντος εἰς πᾶσαν Βυζαντινὴν μελέτην κατὰ τὴν εὐρυτάτην τῆς λέξεως σημασίαν, ἐπεκτεινομένην εἰς τε τὴν γραμματολογίαν καὶ τὴν γλώσσαν καὶ τὴν θεολογίαν, τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἱστορίαν, τὴν τέχνην καὶ ἐν γένει τὸν πολιτισμὸν, τὸ δίκαιον, τὴν ἰατρικὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας. Ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὸν ὑψηλὴν τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου κ. Κάρολον Κρουμβάχερ, γνωστὸν ἤδη διὰ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ περὶ τῆς μέσης ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογικὰς μελέτας καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ πρωτοφανοῦς καὶ πρωτοτύπου εἰς τὸ εἶδος τοῦ συγγράμματος: *Τῆς ἱστορίας Βυζαντινῆς φιλολογίας* ἀπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τούτοις καὶ πάντες οἱ περὶ τὰ γράμματα ταῦτα καὶ τὴν καθόλου ἐπιστήμην τῶν Βυζαντινῶν διατρέχοντες Γερμανοί, Ρῶσοι, Γαλλοί, Ἀγγλοί, Ἰταλοί καὶ Ἕλληνες μέλλουσιν ὑπερ τοῦ ἔργου νὰ συνεργασθῶσιν.

Καλλιτεχνικά

Μετ' οὐ πολὺν περατοῦται ὁ ἀνδριὰς τοῦ Βαλζίκ, ὃν φιλοτεχνεῖ ὁ γλύπτης Ροδέν. Ὁ ἀνδρὶς εἶνε μαρμαρίνος καὶ θὰ στηθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Palais Royal. Ὁ μέγας συγγραφεὺς εἰκονίζεται ὀρθοῦς φέρων τὸν συνήθη κοιτωνίτην του. ἔχει

τὴς χεῖρας ἐσταυρωμένας καὶ τὴν κεφαλὴν κρατεῖ ὑψηλά.

Ἐπιδημιονικά

Παρὰ τὸ Βερολίνον ὑπάρχουσι μετὰ γὰρ καταστήματα, τὰ ὅποια παράγουσι γαρίδας διὰ τεχνικὸν τρόπον. Εἶνε δὲ τὸσον μεγάλη ἡ παραγωγή, ὥστε ὄχι μόνον αἱ γερμανικαὶ πόλεις προμηθεύονται ἐκεῖθεν, ἀλλὰ καὶ οἱ Παρίσιοι καὶ αἱ Βρυξέλλαι.

— Ἐν Λονδίῳ κατασκευάζονται ὑπὸ γνωστοῦ ὀπτικοῦ καταστήματος δίοπτρα ἐπιτήδες διὰ ... τοὺς ἵππους. Τὰ δίοπτρα ταῦτα εἶνε προσηρμοσμένα ἐπὶ δέρματος καὶ δένονται στερεῶς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, χρησιμεύουσι δὲ πολὺ εἰς τοὺς ἵππους, τοὺς ἔχοντας ἀσθενῆ τὴν ὄρασιν, διότι ἀπεδείχθη ὅτι καὶ οἱ ἵπποι πολλὰκις εἶνε μύωπες.

— Γερμανός τις ὀφθαλμίατρος ἐφευρε νέου εἶδους τεχνητοῦς ὀφθαλμοῦς, ὄχι ἐξ ὑάλου, ἀλλ' ἐκ νέας ὕλης. Οἱ ὀφθαλμοὶ οὗτοι ἔχουσι πολλὰ προσόντα, ὧν στεροῦνται οἱ ὑάλινοι: ἐφαρμόζονται εὐκόλως, εἶνε ἀκίνδυνοι, δὲν συντρίβονται, καὶ στοιχίζουσι εὐθηνά. Ἡ χρῆσις τῶν ὑάλινων ὀφθαλμῶν εἶνε περιωρισμένη ἄνθρωποι πτωχοὶ ἢ ἐνσκολούμενοι εἰς χειρωνακτικὰ ἔργα δὲν τοὺς μετεχειρίζοντο: οἱ νέοι ὀφθαλμοὶ εἶνε προωρισμένοι δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐκπαιδευτικά

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνοντοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἐγγραφέντων εἰς τὰ διάφορα γερμανικὰ πανεπιστήμια ἔχει ὡς ἑξῆς: Καινιγσβέρ-γης 719, Γραϊφσβλῆδ

829, Κιλ 630, Ροστόκ 377, Βρεσλάου 1305. Βυρτζ-βούργου 1422, Βόννης 1392, Χάλλης 1493, Λειψίας 3242, Τυβίγγης 838, Μαρβούργου 947, Βερολίνου 4427, Αἰδελβέργης 932, Μύνστερ 377, Ίενας 581, Γκίσιεν 543, Φραϊβούργου 855, Ἐρλάγγης 1050, Στρασβούργου 969.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Κωνσταντῖνος Ζάππα

Καθ' ἣν ὥραν ἡ Ἔστια τίθεται ὑπὸ τὰ πιστήρια τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτου Κωνσταντίνου Ζάππα εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν ἀποθανόντος ἐν Ματῶν τῆς Γαλλίας. Τὰ κατὰ τὸν βίον τοῦ ἐξόχου ἀνδρὸς θὰ ἱστορηθῶσιν εἰς προσεχῆς φύλλον τῆς Ἔστιας, νῦν δ' ἀμέσως δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ὅπως καταστήσωμεν γνωστὴν καὶ λατρευτὴν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς τὴν ἐκφραστικὴν μορφήν τοῦ αἰδίου ἀνδρὸς.

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΕ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ